

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE.
& MCGREGOR ST.

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK 11 Ч. 54. СУБОТА, 21. СЕРПНЯ 1920. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, AUGUST 21st, 1920. No. 54. VOL. II.

Новинки.

3 СОВІТСЬКО-ПОЛЬСЬКОГО ФРОНТУ.

Совітські війська перейшли Вислу на захід від Варшави.

БЕРЛІН, 20. серпня. — Большевики перейшли Вислу на захід від Варшави і заняли місто Влоцлавек, як подають наші війська. Влоцлавек лежить 95 миль на північний захід від Варшави і лише 32 миль на полудневий схід від Торна.

Поляки доносять про свої успіхи.

ВАРШАВА, 19. серпня. — Виданий урядовий звіт про операції на бовем фронті доносить про успіхи Поляків на всіх частях фронту, з винятком полудневого фронту, де совітські війська наступають в напрямі Львова.

Польські війська мали заняті Калущин, 35 миль на схід від Варшави; Седліце, 57 миль на схід від Варшави; Мільжице, 20 миль на полудневий схід від Седліц, і Влоцлав над рікою Бугом, 125 миль на полудневий схід від Варшави.

Поляки йдуть на Гравденці і Торні.

БЕРЛІН, 19. серпня. — Деша до "Фосіше Цайтунг" доносить сьогодні, що Поляки наступають в повній силі на Гравденці в Східній Пруссії. На лівім крилі сильні відділи польської кавалерії посувають ся в напрямі Торна з Польудня, де сподіють ся, що Росіяни перейдуть Вислу. Доносять про тяжкий бій межі Поляками і Росіянами в Гозіргавзен.

Заняли міста в Східній Пруссії.

БЕРЛІН, 17. серпня. — Деша до "Морген Пост" доносить, що совітські війська заняли в Східній Пруссії міста Лявенбург, Штрассбург, Левав, Лікен, Ренден, Гравденці і Торні.

Троцький про теперішнє положення на фронтах.

МОСКВА, 18. серпня. — На мітінгу Московського Союзу Троцький сказав, що позиція совітської Росії на польському і полуднево-російському фронтах є загальною вдоволюючою.

Обговорюючи мілітарне положення Троцький заявив, що на фронті проти білої Польщі наші червоні війська сповнили основну частку своєї задачі. Здержане наших наступаючих військ перед Варшавою ні в якій разі не змінє стаяну річій, тимбільше, що польський фронт є тепер розділений на дві частини — військовий і дипломатичний — і має два центри — один в Варшаві а другий в Мінську.

"Мирові переговори в Мінську є винятковою ваги", продовжав міністер війни, "позаяк вони розвивають неусталену основу бурлявного руху серед робітників. Велика Британія переходить також нечуваний неспокій серед робітників в звязи з мировими переговорами межі Росією і Польщею.

"На фронті ген. Врангеля",

ДОДАВ ВІН, "МИ ОТВИРАЕМО ШИРОКО БРАМИ НАШИМ ВОРОГАМ, ОДНАК МИ ВДРИМО НА НИХ З БОКУ І З ЗАДУ. СУДБА РЕВОЛЮЦІЇ БУДЕ РІШЕНА НА ПОЛЬСЬКОМУ ФРОНТІ. ЧЕРЕЗ ТЕ МИ СКОЦЕНТРУВАЛИ НАШІ СИЛИ НА ЗАХОДІ І ПОЛИШАЕМО ЛИШЕ ПОСТІ НА ПОЛУДНЕВІМ ФРОНТІ І ЦІЛИ ЗДЕРЖУВАТИ НАСТУПУ ВРАНГЛЯ."

ПАРИЖ, 15. серпня. — Три французькі кружки дістали сьогодні від своєї команди розпоряджене спішити на чорноморські води коло Одеси, щоби охоронити французьких і бразильських моряків на пароплавах "Батавія" і "Алегретто", яких переплавали большевики під захистом несення поміч ген. Врангеля. Французський патрульний пароплав дістав приказ плести до Константинополя і ждати там на розпорядження від ген. Врангеля.

Франція дає Врангелю поміч.

ПАРИЖ, 15. серпня. — Три французькі кружки дістали сьогодні від своєї команди розпоряджене спішити на чорноморські води коло Одеси, щоби охоронити французьких і бразильських моряків на пароплавах "Батавія" і "Алегретто", яких переплавали большевики під захистом несення поміч ген. Врангеля. Французський патрульний пароплав дістав приказ плести до Константинополя і ждати там на розпорядження від ген. Врангеля.

Роборядно рівнож зарядження, щоби Польща і Врангель спільно ділали проти большевиків. В тій цілі представник Врангеля утворив свою квартиру в Варшаві.

ПАРИЖ, 15. серпня. — Три французькі кружки дістали сьогодні від своєї команди розпоряджене спішити на чорноморські води коло Одеси, щоби охоронити французьких і бразильських моряків на пароплавах "Батавія" і "Алегретто", яких переплавали большевики під захистом несення поміч ген. Врангеля. Французський патрульний пароплав дістав приказ плести до Константинополя і ждати там на розпорядження від ген. Врангеля.

Перестерігає перед Врангелем.

КОПЕНГАГА, 18. серпня. — Московська "Правда" звертає увагу російському світському правительству, щоби воно поспішило до офензивою проти ген. Врангеля, кажучи, що в противнім разі совітське правительтво втратить Делневський округ з його великими вуглевими копальнями, як також і Кавказ.

Закликає добровольців.

МОСКВА, 18. серпня. — Лев Троцький, совітський міністер війни, звернув ся нині з закликом вступати в ряди добровольців для служби на полудневім фронті. Заклик був зроблений підчас промови в опері на мітінгу в честь Беля Куна, комуністичного провідника і бувшого міністра заграничних справ Угорщини.

Кораблям з амуніцією для Польщі заборонений вступ до Гданська.

ЛОНДОН, 18. серпня. — Деша до Гданська до лондонської газети "Таймс" доносить, що сер Р. Тавер, головний комісар "Ліги Націй" в Гданську видав приказ, яким заборонив всім кораблям з амуніцією для Польщі вступ до Гданська. Деша додає, що один корабель з Антверпю вже дістав розказ остати на морі. Проти сего розпорядження Тавера запротестувало французьке правительтво.

Перше засідане совітсько-польської конференції в Мінську.

ЛОНДОН, 18. серпня. — Урядова бездротна депеша з Москви доносить нині, що совітсько-польські переговори в справі перемир'я розпочали ся в Мінську вчора вечером о 7 годині. Після того як делегати виклали ся своїми повноваженнями, засідане відложено до нині.

Деша з Мінська до Лондону подає інтерв'ю з М. Данишевським, председателем совітської мирової делегації, котрий заявив, що совітські мирові делегати в Мінську дістали інструкції вповні признати національне існуванне Польщі і не мішати ся в її домашні справи. Услівя мира, проголошені публично совітським правительством, не є остаточні, але можуть бути змодифіковані на конференції.

Всі засідання конференції будуть публичні.

"Всі загальні засідання конференції будуть публичні", сказав М. Данишевський. "Ми не маємо наміру наслідувати версальську процедуру таємниці і диктованні. Ми уважно вислухаємо всі польські аргументи, і стоючи при опублікованих услів'ях, не відмовимо слушним модифікаціям (змінам)."

Кашен про прогнане з Франції британських робітничих делегатів.

ПАРИЖ, 18. серпня. — Вільям Адамсон, робітничий посол британського парламенту, і Гаррі Гослінг, провідник англійських транспортних робітників, які репрезентували "комітет акцій" британської робітничої партії, вихали нині вечером до Лондону після відбутих конференцій з французькою Генеральною Федерацією Праці і Екзекутивною з'єднаною Соціалістичною Партією. Коли вони прибули до Парижа, їх незабаром попросило опустити Францію. Перед своїм від'їздом британські делегати заявили, що вони отягули ту ціль, задля котрої прибули до Парижа, та що вони є вдоволені з заключеною угодою.

Робітники на Шлеську б'ють ся з французьким військом.

Підчас бійки в Катівіцах убито 11 осіб і 26 ранено.

БЕРЛІН, 18. серпня. — Сьогодні прийшло до бійки межі французьким військом а населенням Катівіц, важного майнерського міста на Горішнім Шлеську, підчас котрої убито 11 осіб і 26 ранено.

На цілім Гор. Шлеську проголошено страйк як протест проти війни.

Робітників по всіх містах на Горішнім Шлеську вийшли в полудне на страйк на знак протесту проти війни межі Росією і Польщею. Всі публічні заведення зістали заставлені від 12 до 7 години вечером, а всі реставрації і склади були позамикані. Всюди відбули ся трейд-юнійні мітінги — за неутральністю і на них ставлено домагаю, щоби утворити комісію для контролю перевозу військ.

Жадають, щоби Ам. Фед. Праці заявила своє становище до війни з Со-вітами.

СІЯТЛ, 15. серпня. — Центральна робітнича рада в Сіятлі одностайно заявила ся проти помагання Польщі в теперішній війні. Рада назначила комітет, котрий має виробити план акцій на случай продовження мілітарного підготовки.

Спільний протест всіх німецьких робітничих партій проти помагання Польщі.

БЕРЛІН, 8. серпня. — Німецьке правительтво не виявляє еправді великих побоювань, щоби Антанга рішила ся нарушити неутральність Німеччини перевозом своїх військ через німецьку територію до Польщі, але німецьке зорганізоване робітництво задивляеть ся на ту справу з меншим оптимізмом. Перший раз у своїй історії, чотири ор-

ганізації, які репрезентують німецький пролетаріат, об'єднали ся у спільний прокламаци до робітництва, в якій накликають його не помагати в перевозі людей, зброї і засобів, призначених для мілітарного поратунку для Польщі.

Американська Федерація Праці в Шікаго проти війни з Со-вітами.

ШІКАГО, 15. серпня. — Американська Федерація Праці в Шікаго приняла резолюцію, яка домагаєть ся викликання генерального страйку в Злуч. Державах на случай як би виповіджено війну совітам.

Резолюцію висів член міжнародної юній машиністів. Ті принято одностайно.

Резолюція говорить, що "совітське правительтво є заатаковане армією Польщі під проводом альянтів. Правительтва Англії, Франції і Злучених Держав старають ся викликати другу велику війну, наступуючи на те, щоби Польща дальше вуювала і приобіюючи її поміч. Ті правительтва намагають ся здушити совітське правительтво, яке є правительством робітників для робітників.

Не впустили російської робітничої делегації до Англії.

ЛОНДОН, 16. серпня. — Делегация російських професіональних союзів, яка для 20 липня прибула до Ревалю в Естонії, не дістала дозволу на приїзд до Англії, куди вона мала їхати. "Міжнародне положення" подано за причину відмови.

Закликає американських робітників піти за приміром англійських.

СІЯТЛ, Ваш., 12. серпня. — Місцева газета "Сіятл Юній Рекорд" звернула ся до всіх американських робітників з закликом, в котрім вона предкладає їм скликати робітничий конгрес з ціллю одобрення і прийняття політики англійських робітників, які загрожують генеральним страйком, наколи англійське правительтво омаже активну поміч Польщі в її війні проти совітської Росії.

Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі.

НЮ ЙОРК, 12. серпня. — Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі. НЮ ЙОРК, 12. серпня. — Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі.

Праді заняті своє становище в случае замішаня Америки в польсько-російську війну.

Американська Федерація Праці в Шікаго проти війни з Со-вітами.

ШІКАГО, 15. серпня. — Американська Федерація Праці в Шікаго приняла резолюцію, яка домагаєть ся викликання генерального страйку в Злуч. Державах на случай як би виповіджено війну совітам.

Резолюцію висів член міжнародної юній машиністів. Ті принято одностайно.

Резолюція говорить, що "совітське правительтво є заатаковане армією Польщі під проводом альянтів. Правительтва Англії, Франції і Злучених Держав старають ся викликати другу велику війну, наступуючи на те, щоби Польща дальше вуювала і приобіюючи її поміч. Ті правительтва намагають ся здушити совітське правительтво, яке є правительством робітників для робітників.

Не впустили російської робітничої делегації до Англії.

ЛОНДОН, 16. серпня. — Делегация російських професіональних союзів, яка для 20 липня прибула до Ревалю в Естонії, не дістала дозволу на приїзд до Англії, куди вона мала їхати. "Міжнародне положення" подано за причину відмови.

Закликає американських робітників піти за приміром англійських.

СІЯТЛ, Ваш., 12. серпня. — Місцева газета "Сіятл Юній Рекорд" звернула ся до всіх американських робітників з закликом, в котрім вона предкладає їм скликати робітничий конгрес з ціллю одобрення і прийняття політики англійських робітників, які загрожують генеральним страйком, наколи англійське правительтво омаже активну поміч Польщі в її війні проти совітської Росії.

Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі.

НЮ ЙОРК, 12. серпня. — Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі. НЮ ЙОРК, 12. серпня. — Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі.

ганізації, які репрезентують німецький пролетаріат, об'єднали ся у спільний прокламаци до робітництва, в якій накликають його не помагати в перевозі людей, зброї і засобів, призначених для мілітарного поратунку для Польщі.

Американська Федерація Праці в Шікаго проти війни з Со-вітами.

ШІКАГО, 15. серпня. — Американська Федерація Праці в Шікаго приняла резолюцію, яка домагаєть ся викликання генерального страйку в Злуч. Державах на случай як би виповіджено війну совітам.

Резолюцію висів член міжнародної юній машиністів. Ті принято одностайно.

Резолюція говорить, що "совітське правительтво є заатаковане армією Польщі під проводом альянтів. Правительтва Англії, Франції і Злучених Держав старають ся викликати другу велику війну, наступуючи на те, щоби Польща дальше вуювала і приобіюючи її поміч. Ті правительтва намагають ся здушити совітське правительтво, яке є правительством робітників для робітників.

Не впустили російської робітничої делегації до Англії.

ЛОНДОН, 16. серпня. — Делегация російських професіональних союзів, яка для 20 липня прибула до Ревалю в Естонії, не дістала дозволу на приїзд до Англії, куди вона мала їхати. "Міжнародне положення" подано за причину відмови.

Закликає американських робітників піти за приміром англійських.

СІЯТЛ, Ваш., 12. серпня. — Місцева газета "Сіятл Юній Рекорд" звернула ся до всіх американських робітників з закликом, в котрім вона предкладає їм скликати робітничий конгрес з ціллю одобрення і прийняття політики англійських робітників, які загрожують генеральним страйком, наколи англійське правительтво омаже активну поміч Польщі в її війні проти совітської Росії.

Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі.

НЮ ЙОРК, 12. серпня. — Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі. НЮ ЙОРК, 12. серпня. — Виключили юній за ладоване амуніції для Польщі.

Робітників Світа" виключено сім тисяч членів, оскаржених що помагали Польщі в її війні проти совітської Росії.

Страйк в литовських порті.

БЕРЛІН, 12. серпня. Тут доносять про генеральний страйк, який вибух в литовських містах Мемелю над Балтійським морем. Страйк вважаєть ся політичним комуністичним рухом. Місто є без газу, електрики, води і часописів.

Переговори, які ведено з французькими окупаційними властями в справі поладнання непорозуміння, освали без результату.

БЕРЛІН, 12. серпня. Тут доносять про генеральний страйк, який вибух в литовських містах Мемелю над Балтійським морем. Страйк вважаєть ся політичним комуністичним рухом. Місто є без газу, електрики, води і часописів.

Страйк докових робітників в Неаполі.

РИМ, 14. серпня. — Соціалістична організація в Неаполі викликала докових робітників сего міста на страйк, в наслідок спору між двома робітничими організаціями, до котрих належать докові робітники. В кількох інших при морських містах проголошено симпатичний страйк.

Пощель дезинтерії в Польщі.

ПАРИЖ, 11. серпня. — Скупі вісті, які наспіли сьогодні до Парижа, виявляють, що положення у Варшаві не багато змінило ся. Найбільша небезпека грозить польській столиці з півночі. Гдансько-варшавська залізниця є перервана на просторі тринадцяти миль, а большевицька кавалерія посуваєть ся дальше здовж пруської границі. Червоні наступають також на захід в області середнього Буга.

Звіт американського Червоного Хреста доносить, що в Польщі вибухла епідемія дезинтерії і швидко ширить ся, ослаблюючи армію і додаючи нових терпіння цивільному населенню. Санітетські поїзди привозить тисячі недужих з фронту, а багато з них умирає в дорозі.

Звіт американського Червоного Хреста доносить, що в Польщі вибухла епідемія дезинтерії і швидко ширить ся, ослаблюючи армію і додаючи нових терпіння цивільному населенню. Санітетські поїзди привозить тисячі недужих з фронту, а багато з них умирає в дорозі.

Велика смертність панує також серед утікачів; на полях при доргах умирають вони з голоду і втоми.

Велика смертність панує також серед утікачів; на полях при доргах умирають вони з голоду і втоми.

Дисорганізація в армії Врангеля.

На областях Таврії і в Дніпровському повіті проголосив ген. Врангель мобілізацію людей і коний. Населення одначе відмовляють ся категорично від рекрутації. В армії Врангеля панує нелад і незгода, один з кубанських полків відмовив Врангелю послуху під кличем "Свобідної Кубані".

Будуть брати Поляків за арештованих Українців або Жидів.

"Укр. Прапор" з 25. липня доносить: З добре поінформованих кругів довідаємо ся, що большевицькі розкинули над Галичиною і Львовом літаками масу відозв, в яких заповідають, що за кожного арештованого Українця або Жиди, будуть брати 10 Поляків.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Fritchard & McGregor Sta.
Winnipeg, Man.

“УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ”
часопис для робочого люду —
виходить два рази в тиждень
Відомості про Українських Робітничих Вістях
Передплата \$4.00 на рік.
Рекламі за оголошення не відіає.
Рекламі рукописи не звертає.
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
c/o. Fritchard & McGregor Sta.
Winnipeg, Man.

НОВІ ЗЛОЧИНИ ПЕТЛЮРІВСЬКИХ НЕДОБИТКІВ.

Вислугуванє ся петлюрївських недобитків загубаючим польським панам переходить вже вські границі. Петлюрївські “дітчі”, включно з самим “отаманом”, не лише запродали польським панам Східну Галичину та інші українські землі, не лише згодились бути віддани петлюрївській обскубану “Україну”, як би були її творили і мали силу вдержати польські пани — тим панам під шкідливу економічну контролю, не лише поведи війною на Україну польські білогардійські банди, котрі до решти зруйнували край і мордували українських селян та робітників, але й тепер, коли польським панам грозить цілковита загибель, ці петлюрївські недобитки підступно й погрозами привневолюють українське населенє в Східній Галичині вступати до польсько-петлюрївської армії і продавати кров за своїх гнобителей.

В минулїм числї нашї газети ми подали за відєським “Укр. Прапором” новїнку, в котрї говорило ся, що утікаючі з боевого фронту на Українї польські дезертери, котрї були нераз шїлї полки, “забирали у селян всьє скот, конї з возами і взагалї всьє, що попадає під руки. Мешканцї Польщі підняли повстанє проти польських грабїжнїків, почала ся формальна війна між цивїльним населенєм а узброєними бандами польських дезертерів. В самїм Каміні розстріляли Поляки 370 селян за учасť а повстаню”.

Правда, якї страшнї рїчї? Се злочини, котрї котрїх кожний чесний чоловїк взагалї повинен виступати. А однак знайшли ся люди, що проти тих грабїжнї-злочинів не лише не виступали, але ще й їх обороняли, їх заслонювали. І хто-ж се був? В тїм самїм числї “Укр. Прапора” очевидно подї розказує:

“Сю грабїж (польських дезертерів) заслонював від склади своїмї військами український полк. Удовиченко і ген. Павленко, якї задержували 60-ту совїтську дївізію, що посувала ся горї Дністром”.

Чи чуєте українські робітники і фермери, хто охороняє грабїж українських селян польськими дезертерами, тих селян, котрї повстали проти грабїжнїків і з котрїх в однім Каміні Поляки розстріляли 370? Се був ніхто інший лише зі “своїмї військами український полк. Удовиченко і ген. Павленко”!

Але се ще не все. Львівський “Вперед” з 25 липня і відєський “Укр. Прапор” з 1. серпня с. р. доносять, що львівська “Газета Вечорна” з 24. липня подала салдуочу відомість:

“По думцї відозви, взиваючої українську (“ruska”) людність до боротьби з большевиками, якї зміст ми вже подали, як нас інформують з українських (“ruskikh”) кругів, АРМІЯ ГЕНЕРАЛА ПАВЛЕНКА ЗАРЯДИЛА ПРИМУСОВИЙ ПОБІР У СХІДНИХ ПОВІТАХ ГАЛИЧИНИ. Рекрутській зарядженя прингла людність зі спокоєм”.

Чи чуєте, читачу, що роблять петлюрївські недобитки, якї разом з польськими білогардійськими бандами мусли втікати з України і ошинули ся тепер в Східній Галичинї? На такий крок можуть пустити ся лише явні, плачені агенти польських панів, такогочинку можуть допустити ся лише нікємні зрадники свого народа, лише до найнижшого степеня упавші пахолки польської шляхти.

В той час, як шляхоцька Польща поневолила політично, духово й економічно українське населенє Сх. Галичини, в той час, як вона-виродувала вже десятки тисяч укр. населеня а інших ще мучить по тюрмах та таборах, в той час “українська армія” ген. Павленка заряджує примусовий побір рекрутів в Східній Галичинї, щоби ратувати ту шляхоцьку Польщу від загибелї!

На іншїм місцї подаємо в сїм числї “У. Р. В.” за відєським “Укр. Прапором”, як петлюрївські наганчі в Сх. Галичинї терором привневолюють українських селян вступати в ряди польсько-петлюрївського війська. Все те разом взяте говорить нам, як ганєбу, зрадничу і злочинну роботу супроти українських селян і робітників в Сх. Галичинї і взагалї на цїлій Українї щодї петлюрївські недобитки для ратуваня польських панів від загибелї.

І приходить ся лише запитувати всю укр. контрреволюційну зграю в Канаді і Америцї, особливо таких “великих оборонців” України, як “Укр. Голос” і йому подібнї. Панове, скажіть отверто: Чи ваш Павленко і інші слугацькі польської шляхти, якї стали явними зрадниками укр. народу і катами укр. селян і робітників? Скажіть, не промовчуйте таких страшних злочинів ваших богів, анї не викручуйтеся не знати чим, але — або обороняйте і тепер Павленків, або напїянуйте їх і їхню ганєбну службу польським панам. Скажіть, бо ви вважаєте всїх тих Павленків своїми, “українськими” генералами та командантами, бо вони у вас є “борцями” за Україну.

З під малярського білого терору.

Малярські опричники ведуть далї своє злочинне діло. Щодня в будапештєнських часописях появляють ся оголошеня про смерть рїжних осіб, серед “трагічних обставин”, а се означає, що дану особу замордовано. Велике вражїє викликає “нагла смерть” одного з оборонців в будапештєнському процесї проти 6. народнїх комісарів. Сей оборонець, 37 літний чоловїк, помер несподівано серед обставин, якї ще й до нинї покриває тайна заслона, та є загальна вістка, що його убито. Щодня читаєть ся часописнї звідомленя про напади на каварнї, де офіцери і “христїянські” студенти бють і обкидають гостей.

Поет Баймонт большевїнським послом.

Відомий російський лірик Баймонт прибув до Реваля, звідки відїздить до Парїжа з припорученєм большевїцького уряду.

НА СЛУЖБІ У ПОЛЬСЬКИХ ПАНІВ.

Польсько-петлюрївські наймити привневолюють укр. селян в Сх. Галичинї вступати до польської армії.

Відєський “Укр. Прапор” з 25. липня с. р. пише: Після відомого інтервю старого ген. Зілімського у Варшавї, після промови уряду української (петлюрївської) місцї з балкою у Варшавї до польської товни, пішла жертва другого урадоува сеї-ж місцї в сумї 20.000 карб. на польську добровольчу акцію, читаємо в львівській “Гол. Веч.” ось яку цїтку одного із наддїпрїянських (петлюрївських) офіцїрів: “З хвилєю вступленя большевиків до Галичини, кинемо там всї наші сили, зревельуємо проти них цїлий братнїй “русский” (!) народ і будемо бороти ся до останнїх сил, бо так нам наказыє наша жовнїрська честь і патріотичний обовязок (!)”.

Доходить до нас певнї вїстки, що справдї сего роду “жовнїри чести” з петлюрївської армії, якї, як ми про се доносимо на іншїх місцях, опинили ся тепер в Галичинї, в товариствї польських вербувочних старшин волочать ся по Станіславщинї і сумєжних повітах, де в підступний спосіб стягають наших селян в польсько-петлюрївські ряди.

Довїдуємо ся також, що полосу між Збручем і Стрипою віддали Поляки петлюрївським частинам у військову окупацію, де вони терором привневолюють наших селян вступати у ряди польсько-петлюрївського війська.

Українська інтелїгенція в Галичинї є безсилна, бо кожда спроба опозиційного виступу караєть ся негайним арештам.

Таким отже способом петлюрївські емїсарї заставляють наше населенє своїм глумлїм і своєю кровю боронити польських імперїалїстичних розбїжнїк перед наступаючою карою.

І все те, сї самї панове, якї устами свого вожаки вже давно зрєкли ся нашої землї на рїч Польщї.

Болгарські соціалдемократи виступили з II. Интернаціоналу.

Екзекутива болгарської соціалдемократичної партїї — як доносить їх орган “Народ” — повідомила мїжнародний секретарїат в Бруксї, що болгарська соц-дем. рїшїла виступити з II. Интернаціоналу.

Суд над комунїстами в Будапештї.

Дївізїонний суд в Будапештї по 14 днєвнїх розправї видав засуд, на підставї якого Аврелїя Штромфєлда, шефа ген. штабу червоної армії, засуджено на 33 мїсяцї тюрми, а підполковника Ангїса на позбавленє старшинства і военнїх відзнак.

“Правда” про мир з Польщею.

Московська “Правда” в сїм числї “За пізно” заявляє, що совїтська Росїя заклучить з Польщею тільки трєвалїй мир. Таким миром може бути тільки мир заклучений між совїтською Росїєю а польським совїтським урядом. На вські інші пропозиції тепер за пізно.

ПОЛОЖЕНЄ РОБІТНИЦЬ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

(Продовженє.)

В тїй-же резолюцї виробленї завданя, якї стають на чергу перед робітницями в совїтській Росїї. Завданя ті о-предїляють ся в салдуочий спосіб: “Першї наради всеросїйських робітниць констату-ють ще раз, що в робітницїма окремих спеціфїчних живнїх завдань, якїб рїжнїх від загальних завдань пролетарїату, бо умовини їхнього визволеня одні і ті самї, що й умовини освободженя всего пролетарїату в цїлости, — тоб-то пролетарська революція і торжество комунїзму. В момент поширюючої ся світової соціальної революцїї, яка домагаєть ся величезного напруженя всїх пролетарських сил як на полю розвою і оборони революцїї, так і на полю комунїстичного будівництва, кожний робітниця і кожда робітниця повиннї стати жовнїрами революцїї, готовими віддати всї свої сили для побїди пролетарїату і комунїзму; наслідком сего основним завданєм робітниць являєть ся найактивнїша участь у всїх формах і видах революційної боротьби, як на фронтї, так і дома, як шляхом пропаганди і агїтацїї, так і шляхом безпосередньої уоруженої боротьби. Разом з тим, констатуєть ся, що старї форми сімї і господарства лягають тягаром на робітницї і стають перешкодою стати їм борцями за революцію і за комунїзм, і що ті форми можуть бути скасованї тільки шляхом будівництва нових форм господарства, — наради уважають, що робітниця, беручи найдїяльнїшу участь у всїх проявах нового будівництва, повинна звернути особливу увагу на утворенє нових форм виховуваня, завдяки яким і буде скасована стара сімейна неволя.

В резолюцї про комунїстичну партїю робітницї прирікають статї не тільки на слова, але і на ділї членами комунїстичної партїї і вступати до рядів співчуваючих організацїї, де робітницї і селянкі зможуть розбїраться в програмї партїї комунїстів і вступити до сїї партїї свідомим членом.

В резолюцї відносно мїжнародної революцїї конференцїя покладаєть ся на те, що в огнїцї світового повстаня робітників і робітниць згорить старий капїталїстичний світ і разом з ним згорить безправне рабство женцин; покладаєть ся робітницї і селянцї всїх країв ставати під прапор комунїстичної партїї і приблизжувати побїду світової революцїї.

В резолюцї той-ж Всеросїйської Конференцїї відносно сімї говорить ся: “І-ша Всеросїйська Конференцїя робітниць вітає скасованє бутьшїх невірнїх для женцин форм буржуазно-капіталїстичної родини. Колективне господарство повинно замїстити домашнє господарство і увільнити робітницю як господиню. Виховуванє і удержуванє дїтїй на кошт робітничого правителства (в яслях, дїточих садах, кольнїях і т. д.) повинно знати матеріальний тягар з батька і матерї. Вільний, але міцно звязаний духовими і товариськими віжками союз двох рівноправних горожан трудової держави — такий новий пролетарський шлюб”.

В справї протиступцї резолюцїї говорить салдуочо: “Виходячи з того, що корїня протиступцї захованї глибоко в капїталїстичнїм суспільствї, і-ша Всеросїйська Конференцїя робітниць і селянської бідноти заклучає бороти ся з протиступцею всїма силами, не тільки при помочи замкненя публічних домів, не тільки карою за протиступцю, але і революційним викорїнюванєм всїх останків капїталїстичного устрою при помочи переходу до комунїстичного господарства, забезпеченя материнства, заведеня державного виховуваня дїтїй і замїненя буржуазної про-

ституційної родини вільним шлюбом”. В резолюцї московської губерніальної конференцїї говорить ся ще про “переведенє законів про зриванє заробітної платнї робітників і робітниць у всїх категорїях”.

Таким робом, робітницї гаразд зрозумїли, що їхнї новї права, новї свободи тільки тоді причиняють ся дійсно до розвою і побїди революцїї, коли не лише невеличкий перредовїй авангард, але і ширшї маси робітниць будуть притягненї до активної участї в житю партїї і Совїтв.

Завданя та була не з таких легких. Треба було притягнути до революційної боротьби, до будівництва на ділї, до порядкованя, до комунїзму — найбільше відставшї, найбільше темнї елементи робітничих мас, завоювати всї ті слої, якї до сїх пор по всїх краях лише з трудом піддавалися агїтацїї і пропагандї, якїх не вдалось ще зорганїзувати одїєї партїї.

При капїталїзмї робітницї і селянкі зовсім усунїненї від громадської і політичного життя — як умовинами буржуазного родинного порядку, так і своїм політичним безправєм. Завдяки сему при перредодї влади до рук Совїтв, коли перед робітницю клясою виступило на чергу складнє і труднє діло управлїня і нового будівництва, робітниця серед своєї маси знайшла ся менше свідомою ніж робітниця. Для успішногочинтя робітницї до громадської роботи, необхідно було в першу чергу помогти їм навчити ся працювати і винясити їм, де і як вони ліпше всего зможуть приложити свої сили.

Меминучо було виробити новї методи пропаганди приособленї до психологїї робітниць та селянок і до нових завдань, якї їх ждали. І тут особливого значїня набуває пропаганда ділом... тоб-то пропаганда шляхом безпосереднього залпїтєннєя робітницї і селянок до тої чи иншої форми совїтської чи иншої партїї.

Утворенї були делегатські зібраня робітниць, якї в сїм напрямї зробили величезну прислугу. Тї зібраня делегаток вибирають ся із представництв від всїх фабрик і заводів даного району або міста, вибраних на загальних зібранях в підприємствї. Делегатські зібраня робітницї являють ся тими інституційми, завдяки котрим робітницї на практицї вчать ся, як провадити совїтську роботу, як приложити свої сили і революційну енергію до загальної пролетарської боротьби і до будівництва, з другого знов боку, делегатські зібраня являють ся найкращим звязком поміж соціальними інституційми і самими робітницями.

Делегатки розвивають ся на групи, працюючі при тїм чи іншїм совїтським відділї (до сего часу головним чином — при відділах соціального забезпеченя працї, народної освїти, охорони здоровля) і там провадять роботу поутвореню, облугуваню і контролї ясел приютв, дїточих садів, шкїл, письменства і инших, по контролї і облугуваню харчівень і кухонь і по скасованю там всїх проступків або непорядків, по контролї над правильним подїлом в школах убралою та біля, по збираню відомостей і по помочи инспекторам працї, по контролї за точним переведенєм в житє законів охорони жіночої і дїтярської працї. Ім поручаєть ся організація лазаретів і лічниць, опіка над раненими і хорими, облугуванє і контроля казармів, участь в мїрї, праця по правильному розпредїлюваню червоноармїйської пайки і притяганє робітницї до більше активної участї у всїх формах руководства та урядованя підприємством і иншим.

Відділи з свого боку знакомлять делегаток з своєю діяльністю — притягають їх до шкїдних лекцїй по тїй чи иншїй галузї совїтської працї, утворюють їм лекцї по соціальному забезпеченю, по дошкїльному образованю, лекцї червоних сестриць та салтарок і иншї. Разом з тим делегатки продовжуючи працю на своїй фабрицї чи заводї, здають періодично перед своїми виборцями звіти зі своєї діяльності і діяльності відділів, при котрїх вони працюють, заводять комісію на тих заводах для вислуханя жалоб і потреб робітниць. Делегаток притягаєть ся до активної участї підчас всїх капанїй, чи то партійних, чи совїтських. (Кампанія топлїва, уборнї відділи, відділи по доставї продуктів, помочи раненим, по боротьбї з шестемїями, агїтаційнї поїзди на село і пр. і пр.) Зібраня делегаток відбувають ся 2—4рази в мїсяц. За останнїй час в Москвї і декотрїх инших місцевостях понижена норма представництва і делегатки вибирають ся по одній від 20 робітниць. Таким робом за посередництвом зборів делегаток влаеть ся заохопити найширшї маси робітниць і вони все більше й більше стають жерелом, з якїх партїя і совїти можуть черпати новї сили. Се особливо найяснїше показали партійнї тяжнї. Напрїм в Москвї, де підчас партійного тижня записалось до партїї до 15.000 нових членів а в тїм числї кілька тисяч робітниць, з якїх найбільшїй процент дали іменно делегатські зібраня.

Важко було притягнути до революційної боротьби, до будівництва на ділї, до порядкованя, до комунїзму — найбільше відставшї, найбільше темнї елементи робітничих мас, завоювати всї ті слої, якї до сїх пор по всїх краях лише з трудом піддавалися агїтацїї і пропагандї, якїх не вдалось ще зорганїзувати одїєї партїї.

При капїталїзмї робітницї і селянкі зовсім усунїненї від громадської і політичного життя — як умовинами буржуазного родинного порядку, так і своїм політичним безправєм. Завдяки сему при перредодї влади до рук Совїтв, коли перед робітницю клясою виступило на чергу складнє і труднє діло управлїня і нового будівництва, робітниця серед своєї маси знайшла ся менше свідомою ніж робітниця. Для успішногочинтя робітницї до громадської роботи, необхідно було в першу чергу помогти їм навчити ся працювати і винясити їм, де і як вони ліпше всего зможуть приложити свої сили.

Меминучо було виробити новї методи пропаганди приособленї до психологїї робітниць та селянок і до нових завдань, якї їх ждали. І тут особливого значїня набуває пропаганда ділом... тоб-то пропаганда шляхом безпосереднього залпїтєннєя робітницї і селянок до тої чи иншої форми совїтської чи иншої партїї.

Утворенї були делегатські зібраня робітниць, якї в сїм напрямї зробили величезну прислугу. Тї зібраня делегаток вибирають ся із представництв від всїх фабрик і заводів даного району або міста, вибраних на загальних зібранях в підприємствї. Делегатські зібраня робітницї являють ся тими інституційми, завдяки котрим робітницї на практицї вчать ся, як провадити совїтську роботу, як приложити свої сили і революційну енергію до загальної пролетарської боротьби і до будівництва, з другого знов боку, делегатські зібраня являють ся найкращим звязком поміж соціальними інституційми і самими робітницями.

Делегатки розвивають ся на групи, працюючі при тїм чи іншїм совїтським відділї (до сего часу головним чином — при відділах соціального забезпеченя працї, народної освїти, охорони здоровля) і там провадять роботу поутвореню, облугуваню і контролї ясел приютв, дїточих садів, шкїл, письменства і инших, по контролї і облугуваню харчівень і кухонь і по скасованю там всїх проступків або непорядків, по контролї над правильним подїлом в школах убралою та біля, по збираню відомостей і по помочи инспекторам працї, по контролї за точним переведенєм в житє законів охорони жіночої і дїтярської працї. Ім поручаєть ся організація лазаретів і лічниць, опіка над раненими і хорими, облугуванє і контроля казармів, участь в мїрї, праця по правильному розпредїлюваню червоноармїйської пайки і притяганє робітницї до більше активної участї у всїх формах руководства та урядованя підприємством і иншим.

ЩО КАЖЕ АМЕРИКАНЕЦЬ ПРО ПОЛЬЩУ.

(Каблетрама Г. Ф. Бертелї до “Нью Йорк Амерїкен”.)

ПАРІЖ, 11. серпня. — Польща є менше здїбна до самоуправи чим Фїліппїни, а польська армія є в гїршїм станї чим мексиканські бандити. Так твердїть судя Арон Лейві, голова ньюйорського мїжнародного суду, що прибув тут сьогодня рано з Варшави. Утїснюючи відносини в Польщї він казав:

“Творцї Версальського догвору зробили найгіршу помилку в тїм, що надали Польщї незалежність. Польський народ не знає основних засад самоуправи. Народнї маси є неграмотнї і темнї та неспособнї користуватись волюнтарїстами. Народ живе в пережлїку і гнетї. Треба бачити власними очима, щоби повірити, як Поляки поступають з Жїдами.

Всі воєннї індустрїї мають бути демобїлізованї.

Заборона спроваджувати війське або воєннїй матеріал за границї.

Лїнія Волковська — Білосток — Граєво остане для повної розпорядимости Росїї як торговельна дорога до Балтїйського моря.

Родини всїх польських горожан убитих, ранених або оставших неспосібними до працї на війнї мають дістати землю даром.

Зї своєї сторони Росїя зобвязуєть ся:

1. Рівночасно з польською демобїлізацією російські і українські війська виступлять з польського фронту.

2. По скінченю тих операцїй члєно російських військ на пограничній російській лінії буде значно помноженє і зведенє до числа, означеногочинтодоу.

3. Перемірною лінією буде лінія, з якої почали ся воєннї кроки, але не далше на схід як лінія, яку означив ірлд Корзон, британський мїністер заграничних справ, в нотї з 20. липня. — Польська армія виступить на віддаленє 50 верств від тої лінії, а полосо між обома лініями буде невральною.

4. Остаточна границя незалежної польської держави буде в головнїм начерку тожотожно з лінією означеною в нотї ірла Корзона, але Польща дістане додаткову територію на сходї в околицї Білостока і Холму.

Америка за “єдїною недїялюю” Росїєю.

ВАШІНГТОН, 10. серпня. — Після довгого засїданя кабінету секретаря стейту Калбі видав сьогоднї вечером формальну ноту у відповїд на допити італїйського амбасадора дотично становища Злучених Держав в російсько-польській ситуацїї.

Становище Злучених Держав є того роду, що вони бажать збереженє незалежности і територїальнї нерушимости Польщї, але й так само бажать, щоби Росїя задержала свою політичну незалежність і територїальну нерушимість, яка, як кажець ся в нотї секретаря Калбі, є поважно загрожена.

В нотї сказано, що американське правителство не має нічого проти заходів в справї перемирїя між Польщею і Росїєю, однак заявлено з найбільшим натиском, що Америка не може брати участї в ніякїм планї на перетворенє перемирїя переговорів в загальну європейську конференцїю, бо се правдоподїбно дало би салдуочї два небажанї для Злуч. Держав результати:

1. Признанє большевїцького режиму.

2. Поладженє російської справи на основї розчленованя Росїї.

Жадають, щоби Польща узбрїдила своє робітницю.

МОСКВА, 11. серпня. — В тутешнїх пївурядових кругах припускають, що Польща прийме усльва перемирїя, якї поставило совїтське правителство.

В тих кругах заявляють також, що усльва будуть влючати домаганє, щоби Польща узбрїдила своїх робітників. Се мало би бути запорокою на пошанованє прав польського пролетарїату.

УСЛЬВА СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ ДЛЯ ПОЛЬЩИ.

ЛОНДОН, 10. серпня. — Совїтська мїсія в Лондонї опублікувала начерк домагань, якї Москва поставить правдоподїбно делегацїї в Мінську. Тї усльва влючають:

1. Оружна сила Польщї має складати ся з 50.000 людей і з “адмїністраційної армії” в силї 10.000 людей.

2. Демобїлізація польської армії має перевести ся не пізнїше як за мїсяц.

3. Вся зброя, крім тої що є потрібна для вище означеної армії, має бути видана совїтській Росїї і Українї.

Польські дезертери на території Чехословаччини.

В Ніжшаванї появил ся значний гурт польських збїгів і дезертерів з польської армії. Вони звернули ся до чехословачького правителства з просьбою дозволити їм перебувати на чеській території. Про се телеграфічно звідомлено мїністерство народної оборони.

Чи ви старались пояснити своєю невідомому товаришеви, що він як робітниця повинен перше всего читати свою робітничу пресу?

ІМПЕРІАЛІЗМ.

(Докінчене.)
Дві тенденції можемо заобсерувати в розвитку фінансового капіталу: 1. тенденцію поступової інтернаціоналізації національних хазяйств, 2. при рівночасному розвитку їх у найвищій мірі заостреної конкуренції.

Перша тенденція коріниться у самій природі капіталізму. Яким би гордим "патріотом" не був капіталіст даної національної держави — сей патріотизм полягає всецього на виключному праві експлуатації своїх земляків з антагоністичної йому класи — але, коли він поза межами своєї батьківщини знайде собі терен для ще більшої експлуатації, яка несе йому леший і краший профіт, то він очевидячки піде туди, куди тягне його — його інтерес. Сим треба собі пояснити шалену скорість розвитку капіталізму на земній кулі. Його історія читається як фантастична казка. Інтернаціоналізація національних хазяйств (національних капіталізмів) знаходить свій вираз перш за все у виміні товарів, чому сприяє розвиток транспорту й комунікації, які звязують поодинокі країни через найбільш недоступні гори, найблизь моря й океани, бистро, скоро й тісно. Яку роль відіграє тут сила пари й електрики, про се й не треба говорити. Коли сучасна людина оглянься, що вона їсть, в що одягається, при помочі чого працює, то переконається, що мало є таких річей, які вона консумує, котрі витворили національне хазяйство. Так звязує капіталізм майже непомітно різні країни, різні національні хазяйства й узалежнює їх від себе.

Сю хазяйську залежність від чужих народів особливо тепер, після світової війни, яка розірвала нормальні звязки між національними хазяйствами, завела між ними замішане й хаос, або, що найважливіше, шлоком їх зруйнувала. Кожда країна на своєму теритрії, як промислова так і аграрна і особливо сі, яких національне хазяйство обмежене до продукування певних товарів. Особливо-ж брак найпотрібніших продуктів, як вугля, заліза, пшениці, цукру, м'яса, бавовни, шерсті, медикаментів і т. п. вимагає національне хазяйство, або засуджує його на економичну халатку.

Інтернаціональний звязок національних хазяйств помічається теж у цінах товарів. Вони наслідком неантаного обміну товарів вириваються майже на всіх національних ринках. Одежа куплена в Києві, Відні, Римі, Парижі, Лондоні і т. д. не багато різниться від сеї, що до своєї ціни. Далі сей звязок виявляється в руху самого капіталу по всій земній кулі в навікріпородних формах. Сей рух знаходить свій організаційний вираз в інтернаціональних картелих і тростах, які до світової війни розмножились в колониальній скількості, об'єднуючи іноді гадузи промислу всіх капіталістичних країн. Як промисловий капітал мав тенденцію асимілювати все національне хазяйство, так фінансовий капітал мав тенденцію асимілювати все світове хазяйство.

Перейдемо до конкуренції національних хазяйств в добу фінансового капіталу. Конкуренція ся виникає із-за погоні капіталістів за профітом, за реалізацією надвартости. Коли раніше вона відбувала ся головно на національному ґрунті й ринку, то з монополізацією промислу в руках національних акційних банків, ся конкуренція з тим більшою силою переноситься поза межі національної держави, на світовий ринок (на ринку всього світа, охопленого капіталістичною цивілізацією). Тут звичайно конкурують ті національні хазяйства, котрі можуть конкурувати, себто великі держави світа, капіталістично найвище роз-

винені? Політика фінансового капіталу святкує свої орґі. Вона, — каже Гільфердинг, — змагає до осягнення трох цілей: по перше, до захоплення по змозі великої хазяйської території, яка, по друге, замкнена супроти заграничної конкуренції муром охоронних мит, по третє, повинна стати експлуатаційною територією для національних монополістичних союзів.

Змагане до осягнення цих цілей веде через неантанні конфлікти в капіталістичному світі, через заострене класових і національних протівенств, через вирافیований визиск, рабунок і розбій працюючих класів і поневодених народів, через неантанні війни й пролив моря людської крові. Весь світ охоплює атмосфера неспокою, диких інстинктів, звірської боротьби між сильними й слабкими.

Пригляньмо ся сим цілям політики фінансового капіталу. Експорт капіталу через капіталістів країни де монополізація промислу є високо розвинена (під експортом капіталу розуміємо вивіз вартости, товарів, призначених реалізувати за границею надвартости) в чужі країни, де є низький розвиток промислу, викликуює в сих країнах опір і оборону проти чужого капіталу. Капіталісти бороняться тим, що охороняють свій національний промисл високими митами. Сей протекціонізм, котрий обмежує свободу торгівлі і стоїть на перешкоді розвитку продукційних сил охороняемої держави означає, як справедливо каже Кавцький, "пособлюване під нинішню пору сії системи, яка веде до того, щоби всі сили нації полишити горстці капіталістів задля нагромадження голодом всякого противника як в середині держави так і поза границею".

З сеї характеристики нового протекціонізму виходить, що митова політика держав має не тільки характер оборони, як се було в початковій стадії розвитку капіталізму, але й характер нападу. Митами приспівають ся картелизацію промислу слабо розвинених країн з одного боку, а з другого скріплюють ся змаганя у промисловому найбільше розвинених країнх забезпечити себе перед конкуренцією всякого чужого капіталу. Розуміють ся, конкуренція рішається дешевістю товарів. І коли напр. така держава, як Англія, котра силою своєї великої території і високо розвиненого промислу, накладає на продукти свого промислу мита, то тим самим унеможливує з собою конкуренцію слабше розвинених країн і заставляє їх імпортувати англійський товар. З капіталістичної конкуренції побідником завше виходить сильніший.

Та далеко важливіше завдання політики фінансового капіталу — се поширене хазяйської території. Національна держава фінансового капіталу являється ся метрополією, для якої весь світ являється ся одною колонією, територією призначеною для реалізації надвартости в користь капіталістичної класи метрополії. У своїй погоні за колоніями фінансовий капітал привів вже до вибуху світової війни до поділу світа між кількома великими імперіалістичними державами.

Е кілька форм колониального опанованя світа фінансовим капіталом. Першою з них є колонія, у властивому значінню сього слова. Капітал силою зброї завойовує собі для своєї експлуатації бажані йому території. Таке оружье опанованя колоній європейськими державами довершило ся вже давно. Фінансовий капітал робить тут цілковитий переворот в хазяйському і соціальному значінню. Натурально хазяйство, котрє має на ці-

ли виріб річей, для власної потреби, уступає товаровому. Все, до тепер вільне автономне населене, з вільних людей стає поневоленою класою, предметом найстрашнішої експлуатації з боку колониальних панів, капіталістів метрополії.

Другою формою можна вважати так зв. півколонії. На земній кулі існує ряд країн, дуже відсталих у своему економічному розвитку, як Персія, Турція, Китай і інші. Туди женеть ся фінансовий капітал великих держав. Дипломатичними інтригами, шантажом або воєнним розбоекм він заставляє ці країни до призначеня так зв. "сфер своїх інтересів", себто до признавання виключного вивозу своїх товарів і прикладання метрополітного капіталу (будова промислових підприємств, залізниць і т. п.).

Третьою формою експансії фінансового капіталу є так зв. "міжнародні позички". Держава, що вступила на шлях капіталістичного розвитку, попадає звичайно в примусове становище, в інтересі розвитку свого хазяйства зятягнути позичку в імперіалістичній державі. Такими світовими банкірами перед світовою війною були перш за все Франція, далі Англія, Злучені Держави Америки і Німеччина. Наслідок міжнародної позички звичайно такий, що імперіалістична держава бере під свою опіку молодоканіталістичну державу, контролюючи її фінанси, впливаючи на її заграничну політику, на її митову й торговельну політику.

Так фінансовий капітал асимілює капіталістично всю земну кулю. Коли теоретично довести сь історичну роль фінансового капіталу до її висчерпаня, до кінця, то в результаті одержимо таку картину: Терен для його експансії замикнається ся. Капіталізм попадає в саїну вулицю. Процес акумуляції капіталу спинюється. Всяка рація істнованя капіталістичної класи нищить ся, бо дальша продукція надвартости стає неможливою. Наступає світовий крах і кінець капіталізму.

Але такий теоретично подуманий кінець результату розвитку капіталізму був би тільки тоді можливим, коли би: по перше, великі імперіалістичні держави заключили між собою святий альянс, по вічні часи не конкурували зі собою за опанованя світового ринку, що, очевидячки, є неможливим; і, по друге, коли би покинутий до життя капіталізм пролетаріят всього світа, його природний, конечний і неволимий грабитель зложив перед фінансовим капіталом таку святую присягу: "Могутній пане всьог світа, що істнуєш, живеш і розвиваєш ся тільки дякуючи мені! Присягаю тобі, що ніколи не повстану проти тебе і позволю тобі бити мою кров до останньої капліни, покірно, терпеливо, без ніякого протесту, себто дозволю тобі панувати наді мною до такої доспілої старости твоєї, яку собі тільки можеш увинити!"

Імперіалістична конкуренція кількох великих світових держав, головним чином Німеччини й Англії, привела в 1914 р. до світової війни. Ся війна скінчилась ся усуненням Німеччини і її сателітів з сеї конкуренції. Але вона зруйнувала народне хазяйство перш за все Європи і особливо воюючих держав. Сим створено умови для перемиїни капіталістичного хазяйства в соціалістичне перш за все в сій частині світа, де від довгого-довгого часу концентрував ся історичний розвиток. І сим покликано пролетаріят перш за все Європи і всього світа до виконаня його історичного послання: в соціалістичній революції задати гяду капіталізму і на його місце завести соціалізм, котрий є такою самою історичною конечністю, якою був і капіталізм.

В. Л. ("Нова Доба")

КІНЕЦЬ ОТАМАНЩИНИ.

(Розділ XVII. з III частини книжки В. Винниченка "Відроджене Нації".)

- 1. Невиконані саїні обцяні. — 2. Продаж України на два боки. — 3. Останні гасебні конвульсії Отаманщини. — 4. На розбурханому морі.

(Продовжене.)

2. Продаж України на два боки.

Але головна причина конфлікту полягала в міжнародній політиці отаманщини. Галицькі націонал-демократи, загубивши Галичину, палаючи ненавистю до польської шляхти й не бачучи змоги своїми силами перемогти сю нахабну злодійку, підпоможу Антантою, почали орієнтуватись на-схід, там шукаючи собі піддержки.

В сєй час там було дві сили: большевики й Денікін. Денікін був далеко, його підтримувала та сама Антанта, зносин з ним у Парижі пані Панейки ще не встигли навязати, отже лишались самі большевики. І Галичани почали робити заходи до порозуміння з сєєю силою. Доходило вже навіть до фактичної допомоги з боку совітських військ зброєю й амуніцією. Моголо би дійти й до дальших, важливіших порозумін і не знати, як би від того повернулася уся ситуація на Україні.

Але тут нагодив ся наляканий вимогами большевиків "ліквідувати" його С. Петлюра з своїми міністрами, які теж мали підлягти тій "ліквідації", "розплакав ся" й відвернув ту орієнтацію.

Тоді Галичани, ще більше переконавшись на кам'янецькій території в неможливости власними силами добитись перемоги над своїм ворогом, — Поляками, — почали орієнтуватись на Денікіна. І для них се було єдина й цілком зрозуміла орієнтація. Відкинувши большевиків, вони не мали иншого спільника, як Денікіна. Денікін же, виступаючи в ролі "собирателя земли русской", по старій, ще царській традиції вважав Галичину "исконним русским краєм". Отже, він з охотою прибрал би й сєй край у лоно "єдиної-неделімої". А коли би Галичани показали себе прихильниками й вірними друзями Росії, їм можна було би дати якусь безпечну для "єдиної" автономіюку.

Годова Галицького Уряду, Державного Секретаріату на засіданю 26. листопада цілком отверто сказав: "Галицький Уряд з самого початку ждав переговорів з Денікіном".

Натурально, сі жаданя хотіли ся від кам'янецького Уряду, якому ся орієнтація так само загрожувала "ліквідацією", як і большевицька. Але в тому й була трагедія сих двох орієнтацій, яку-б вони ні звернули один одному, була "ліквідаційна" для одного, або другого, або й для обох разом. А се трагічне було те, що всяка орієнтація, яку-б ні приймав той чи другий уряд, була "ліквідаційна", загубна для української державности.

Була тільки одна орієнтація, яка, будучи "ліквідаційною" для сих урядів, могла бути жорсною для народної української державности — се орієнтація у Сувітську Росію й Радянську Україну.

Але й той, ні другий уряд не могли й не хотіли того признати. Вони не в силі були зрозуміти того, що вся українська державність вишла з революції, революцією трималась і цілком від революції залежала в своєму дальшому істнованю й розвитку. Вони не розуміли того, що польські політики надзвичайно простодушний, дурний народ, або-ж... що кам'янецькі політики, "дипломатично" висловлюючись, ухильють ся від правди.

Розуміють ся, кам'яччани мусіли з самого-ж початку відмовитись від Галичини, щоб тільки Поляки схотіли з ними балакати. І се підтверджує ся як ріжними "не-

нучо задушив би Денікін і та сама Антанта. Та не тільки їх, сі уряди, — се найменша біда для українського народу, — а саму українську державність, саме-о те забезпечене вільного розвитку національної душі нашого народу.

Цупко, з саїною, чисто золотючю жадністю тримаючись за владу, сі люди фатально, ніби за кару собі, саїли себе тягли в загибель отими орієнтаціями. І з якою разом з тим моторошною самопомовністю, хвастовитостю сі люди викинулись і ставали в пози "єдиных спасителей Украины", "непохитних борців і героїв" на самому краєчку безодні, в яку самі себе отими орієнтаціями й викинули сами штовхали.

Кам'янецький уряд почув, що галицький уряд не може бути вірним спільником його. Для Галичан насамперед була Галичина, нафта, а потім все инше. Вони могли дати свої сили на боротьбу за всю Україну тільки з тою певністю, що, здобувши велику Україну, невідміно підуть зміцненими силами на здобуваня меншої Галичини.

А кам'янецький уряд якраз отой певности й не давав Галичанам. Вся його політика підірвала, убивала надію Галичан на визволеня своєї краю. Бо кам'янецькі "дипломати", дістаючи весь час тільки недосяжний клопоть сіна від самої Антанти, не бачучи ні звідки реального допомоги, хотіли здобути ту допомогу від... агентів Антанти, від самої Польщі, яка вкрапа, яка грабницьким способом видерла в українську націю Галичину.

Кам'янецькі політики хотіли спекулювати якраз на-я самому Денікінові, на-якого покладали свої надії галицької політики. Вони хотіли налякати Польщу тим, чого так дуже хотіли Галичани, себто, що Денікін піде походом на Галичину й відіме її в Польскі. Отже, казали вони польській шляхті, Денікін є ворог не тільки України, але й Польщі. А через те Поляки повинні підтримати кам'янецький уряд, дати йому допомогу й взагалі всіма способами обстоювати самостійність української держави, бо се буде й для Польщі забезпеченем від замахів велетенської "єдиної-неделімої", яка ще до того може вийти в союз з Німеччиною. Кам'янецьким хитрунам, розуміють ся, було відомо, що все діло в Галичині. Не було-б Галичани, Полякам не було-б чого так боятися Денікіна. Отже, насамперед, їм треба було сказати Польщі, як же вони самі дивлять ся на се питане.

Адже Поляки не такі дурні, щоб давати допомогу тому, в кого вони вкрали цілий край.

От тут і було заковано сабаку конфлікту між кам'яччанами й Галичанами.

Щоб дістати хоч крихотку допомоги кам'яччани повинні були з самого початку заперити Поляків, що ту допомогу не буде повернено проти самих же Поляків. А се моголо бути тільки в тому разі, коли-б Україну відмовились від усяких претенсій і намірів вернути Галичину.

І коли кам'янецькі крүті запевняли, що вони не давали Полякам ніяких обцяній не претендували на Галичину, а в той же час мали від них деяку поміч, то з сього моголо вивести одне: або що польські політики надзвичайно простодушний, дурний народ, або-ж... що кам'янецькі політики, "дипломатично" висловлюючись, ухильють ся від правди.

Розуміють ся, кам'яччани мусіли з самого-ж початку відмовитись від Галичини, щоб тільки Поляки схотіли з ними балакати. І се підтверджує ся як ріжними "не-

ВИДАВНИЦТВО КУЛЬТУРА
Вже вийшла з друку давно помадана для українських робітників книжка в українській мові під заголовком: **КОРОТКИЙ ВИКЛАД ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ**
Написав А. Богданов, переклав на українську мову М. Д.
ЦІНА КНИЖКИ \$2.50
Се є одна книжка з найновіших видань в українській мові. Обіймає около 400 сторін друку великого формату. Кожний, хто лише вміє читати по українськи, повинен її сєйчас замовити. Замовленя шлїть на адресу:
KULTURA PUBL. CO.
414 EAST 9 ST. — — — NEW YORK, N. Y.

гласними", неофіційними розмовами ріжних петлюрівських посланців до Варшави (інтерв'ю П. Пилипчука, який виразно натякав на відмову від Галичини), так і сєєю дальшою офіційною політикою Петлюри, "Львівських і всієї кам'янецької" влади.

Само собою, що така політика не могола бути до душі Галичанам. І надто тоді коли з Галичини доходили вісті про жорстоке, люте, недоліське катоване польською владою Українців, про систематичне, розмірковане, плано-мірне винищуваня української людности молодого віку страшином інтернованем з нависною, свідомою метою фізичної смерти його від голоду і хороб у таборах.

Та й сама Польща не так то вже дуже боялась Денікіна. Їй треба було тільки порозумітись з ним щодо Галичини й тоді ніяких України їй не треба було, а особливо сильної, великої України, яка, розуміють ся, найбільше мала би претенсій на Галичину. З своїх власних інтересів Польща не могола дуже зміцнювати Українців. Їм було вигідно мати їх як загрозу для Денікіна, як засоб примусити його відмовитись від Галичини.

І тільки для сього й у відношеню до сього розміркованя вони моголи на свій страх, навіть без згоди Антанти підпомагати кам'янецькому урядові. Але з такою допомогою, розуміють ся, Україна не здобуде.

І Галичани се розуміли. А через те, не будучи так захищені в істнованю кам'янецької влади, як була захищена вона сама, вони: дали вратованя сеї влади не моголи й не хотіли віддавати Галичину польській шляхті, а навпаки, шукали проти неї помочи в Денікіна.

І обидва сі уряди орієнтували ся на ворогів українського народу, обидва хотіли ратувати свою маленьку владу й свій клопоть землі, на якій панували, з поміччю ворогів усеї України, а через те один шукав допомоги в одного катя — польській шляхті а другий у другого — Денікіна. Обидва продавали в неволю й визиск одну частину України за можливість гарцювати на другій. Тільки кождий продавав ту, на якій гарцював-чи хотів гарцювати другий.

І через те згоди між ними

двома злочинними урядами не було і не моголо бути. (Кінець буде.)

Замах на жите грецького прем'єра.
ПАРИЖ, 12. сєрпня. — При вході до станції Льонської залізничної відбув ся сьогодні замах на жите грецького прем'єра Венізелоса. Стрільці до нього два бусші грецькі офіцери і ранили в праве плече і ліве бедро.

Мотив агентату політичний.

Воєнні страти Німеччини.

Найновіша німецька статистика шойно оголошена в німецьких часописах подає, що воєнні страти в людях винесли 1,350,000 жовнів. В Німеччині є 520 тисяч вдів і 1 мільон 150 тисяч сиріт.

Румунія не перепустила польських недобитків через свою територію.

Як подають червоцькі часописи, частина розбитої під Ушицею польської армії просила румунське правительство о дозвілі переходу на територію заняту Румунами. Військові влади відказали мотивуючи, що Румунія привнежена зберігти строгую нейтральність.

Болгарія видалоє агентів Врєгєля.

Часопис "Болгарія" доносить, що почала ся висилка російських емігрантів з Болгарії. В Софії поліція перевела арешти серед офіцїрів місії Врєгєля. Поліція перевела далі ревізію по готелях. Російськими емігрантам видано приказ негайно опустити Болгарію.

Денікінєць Тарнавський під охороною Поляків.

Старокраєві газети доносять:

Для 19. липня перевезено ген. Тарнавського разом з синим під сторожею з Рогатина до Львова. При відвороті польської армії з Києва він прибув у Кам'янець, а коли там заряджено евакуацію, генерал поїхав разом з евакуованими Українцями у Рогатин. Тут взяв його Поляки під сторожу і помістили в офіцїрському "sehröniku". Він має бути відставлений далі на захід.

ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРОСВІТА є ключами до нашого визволеня
Тому приходіть в неділю, 22-го сєрпня, о год. 8. вечером на **ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ ОДНОЇ ВЕЛИКОЇ ЮНТІ** котрий відбудеть ся в Українсьім Робітничім Домі
Промовляти будуть українсьєд і англійсьєд бесідники.
Промовляти буде також делегат на Загальну Конвенцію П. Ю. Д. і К. Р. О. В. Ю.
Товариші! Хіба не знаєте, які великі обовязки і відповідальність вложено на Вас нині Вашою класою? Хіба не знаєте, що жите Ваших товаришів робітників в широкому світі залежить від Вашої єдності з ними?
Нез'організовані, або прилучені до зрадничької організації, що зве себе робітничою, Ви служите панам а себе закопуєте все глибше і глибше. Тільки при помочі організації О. В. Ю. можете показати вірність своїм інтересам і відданість боротьбі за визволеня робітничої класи з капіталістичного ярма.

ВІСТІ З УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

ДО ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ УКР. РОБ. ДОМУ.

ТОВАРИШИ! — В сім числі подаємо виказ жертв злочинів на Укр. Роб. Дім за два останні місяці. В садиному числі "У. Р. В." буде поміщене фінансове справозданне Укр. Роб. Дому за другий квартал, 1920 р. Вашим обов'язком є слідити за тими рахунками і дбати про те, щоб довг, котрий ще тягнеть на Укр. Роб. Дім меншав все скорше й більше, аби ми освободились від клопоту з ним і розв'язали наші руки до пильнішої роботи, котра жде свого виконання.

Не старайтеся усувати ся від свого обов'язку і не дробуйте складати вини за невиконане іншої роботи на тих, кому Ви поручили завідувати Укр. Роб. Домом, бо вина се Ваша власна. Ті, що завідують Укр. Роб. Домом радів п'єсвятити всі свої сили і енергію для ведення просвітної і організаційної роботи, але Ви вложили на них обов'язок возити ся з довгом Укр. Роб. Дому, як чорт з дубиною і вони з ним возять ся і будуть возити ся доти, поки Ви того догву не сплатите.

Вина спадає на всіх тих, головню свідоміших товаришів, що не дбають про сплату догву Укр. Роб. Дому.

Наближається ся осінь пора, час для науки і час великої та важкої роботи головню серед тих, котрі задумують вертати до старого краю, а ми все ще будемо возитись з довгом У. Р. Д. та журитись де і якими способами роздобути на нього гроша. Треба буде знова робити все можливе, головню тут на місці, для роздобування гроша на сплату догву. Деж буде взяти часу і засобів на іншу роботу?...

І чи можна буде винувати за се Заряд Укр. Роб. Дому? Тих товаришів, на котрих Ви вложили клопіт з довгом Українського Робітничого Дому?

Пам'ятайтеж Товариші, що ми робимо все, що найкращіше і що лише можливе для придбання фондів на сплату догву Укр. Роб. Дому і задача се дуже невідчужна і немала. Кожен Ви бажаєте справді допомогти справі взагалі, то — доложіть всіх старань, щоби той довг був сплачений.

ВІД ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ УКР. РОБ. ДОМУ.

ПРЕДСТАВЛЕНЕ В ДОХІД УКР. РОБ. ДОМУ.

Дорогі Товариші! Прошу помістити садиному фінансове справозданне з відгрозного намі представлення "Тернівський Вінок", з котрого чистий дохід призначено на сплату догву Укр. Роб. Дому.

Загального приходу було \$144.70

Загального розходу було 97.50

Чистий дохід \$ 47.20

Весь чистий дохід після поручення тутешніх товаришів посилаю на сплату догву Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

Крім сего посилаю до гартдерон У.Р.Д. зроблену нами одну "косоворотку".

Щирю подяку складаю всім товаришам, котрі брали участь в представленні.

За всіх тутешніх товаришів, К. Добровольський.

ЗАМІТКА. — З присланих У.Р.Д. грошей заплачено ще за випищене костюмів \$6.00. Чистого доходу остаеть ся отже \$41.20.

ПРЕДСТАВЛЕНЕ В ДОХІД У.Р.Д. ВЕЛЕНД, ОНТ.

Дорогі Товариші! В залучену посилаю грошевий переказ на суму \$33.50 на сплату догву У.Р.Д. Жертви злочинів садиному ч. т. т.:

Роман Гриба, (пайка) \$20.00

Іван Перон \$10.00

С. Кіроф \$1.00

М. Фоя \$1.00

Н. Хахула \$1.00

Ол. Гранюк \$0.50

Разом \$33.50

З товаришським привітом, Роман Гриба.

ПРЕДСТАВЛЕНЕ В ДОХІД У.Р.Д. ВЕЛЕНД, ОНТ.

Дорогі Товариші! Понасю Вам в сім листі грошевий переказ на суму \$20.00, себ. 3 часті чистого доходу з представлення "Душогубка", котре відіграно 19. червня с. р. членами У.Р.Д. в Веленді. З часті чистого доходу з того представлення буде призначено на сплату догву У.Р.Д. в Вінніпегу.

Товаришам і товаришкам, котрі доложили найбільше старань до вистави сего представлення, складається ся щирю подяку.

Комітет У.Р.Д. в Веленді.

ПРЕДСТАВЛЕНЕ В ДОХІД У.Р.Д. ВЕЛЕНД, ОНТ.

Дорогі Товариші! Ми, ревелстоті фармери, вислухавши бесід тов. Янка Гузла в справі догву У.Р.Д. в Вінніпегу, заложисьмо \$16.40 на його сплату.

Назиска жертводавців є садиному ч.:

Я. Гузда \$3.00

В. Гелько \$1.40

Т. Ф. Кошман \$1.00

Л. Оліро \$1.00

І. Гузда \$1.00

С. Сатник \$1.00

С. Кебіш \$1.00

Т. на М. Кебіш \$1.00

Ф. Суберава \$1.00

М. Гюс \$1.00

Т. Кінсіні \$1.00

Я. Кожа \$1.00

ГЛАВРЕСТ МАЙНС, АЛТА.

Ф. Палагюк \$14.00

Тейбер, АЛТА.

Петро Федак (пайка) \$20.00

І. Курши Ватроуа, Саск.

Гемлтон, Онт.

Тов. ім. Т. Шевченка \$25.00

І. Ковалів (вст. і річна вкл.) \$6.00

Ірковій Фолс, Онт.

М. Міхадюк (пайка) \$20.00

Ошн Фолс, Б. К.

П. Перейва \$8.00

Вайнс, АЛТА.

П. Довганюк \$2.00

Кемсер, Саск.

Г. Курилюк \$1.00

Оттава, Онт.

П. Гайдейчук \$5.00

Салт Сте Мері, Онт.

З каси був. відділу У.Р.Д. \$2.25

ЖЕРТВИ ЗІ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Гемтрем, Міч.

В. Скорейко (пайка) \$20.00

Дітройт, Міч.

І. Язовега \$5.00

Чіаго, Іл.

Н. Марон \$6.00

ЖЕРТВИ ЗЛОЖЕНІ НА РУКИ Т. М. ПОПОВИЧА.

Ванкувер, Б. К.

В понеділок, 26. липня, на публічних зборах по промові т. М. Поповича зібрано на Укр. Роб. Дім в Вінніпегу 60 доларів.

Заложили садиному ч. товариші:

Н. Стефанець (пайка) \$20.00

І. Бойчук (часті пайки) \$10.00

І. Кушнір (вступ. і річ. вкл.) \$6.00

М. Ф. Фаїчук \$5.00

М. Косовський \$5.00

Т. Бабій \$1.50

Е. Вербецько \$1.00

Розалія Гагалюк \$1.00

Анна Максимовичко \$1.00

О. Пронович \$1.00

С. Бералд \$1.00

М. Клевак \$1.00

Ф. Скерук \$1.00

М. Косовський \$1.00

В. Татарин \$1.00

М. Рішард \$1.00

П. Косалюк \$1.00

П. Шеремета \$1.00

Е. Башко \$0.50

А. Максимовичко \$0.25

І. Гут \$0.25

Н. Гредеш \$0.25

Безіменні \$0.75

Разом \$60.00

І. Бойчук, секр.

Фері, Б. К.

Решта з каси Окр. Комітету \$15.00

Василь Гіндака \$5.00

Разом \$20.00

Мішел, Б. К.

С. Гушадюк (пайка) \$20.00

С. Лазарук (часті пайки) \$10.00

В. Лазарук (з Гардіна, АЛТА.) \$5.00

П. Василішин \$5.00

Ф. Андрійчук \$3.00

І. І. Канюка \$2.00

Т. Томкин \$2.00

В. Шевчук \$2.00

Разом \$49.00

Колмен, АЛТА.

Т. Гушуа \$5.00

С. Малазюк \$5.00

М. Романюк \$5.00

С. Яшин \$5.00

І. Стокалюк \$2.00

П. Романюк \$2.00

Ю. Ткачук \$2.00

Ф. Сомих \$2.00

М. Вудвичук \$1.00

О. Голик \$1.00

Ф. Малик \$1.00

П. Капак \$1.00

І. Жабінський \$1.00

С. Ю. Данилюк \$1.00

М. Ферей \$1.00

П. Баранюк \$1.00

Разом \$38.00

Келгарі, АЛТА.

В. Гаврилюк \$10.00

Едмонтон, АЛТА.

І. Семотюк (замість пайки, за своїх синів Йосифа і Василя в старому краю) \$20.00

С. Никифору \$5.00

М. Якимчук \$2.00

Н. Хань \$5.00

Разом \$32.00

Крім сего в тих місцевостях, до котрих т. Попович пригнав вступати, зложили товариші на його руки передалати і пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти" на суму \$54.00.

Всім жертводавцям щиротоваришська подяка.

На руки т. Василя Терзешого зложили:

В. Терзеший \$5.00

І. Комедка \$1.00

І. Корнелюк \$1.00

М. Живин \$1.00

М. Кауфман \$1.00

Н. Шук \$1.00

А. Ошн \$2.25

Разом \$16.25

Монреал, Кве.

Дорогі Товариші! В залучену посилаю Вам переказ на \$25.00, з чогого прощу відіслати \$4.00 на відновлене річної передалати на "Укр. Роб. Вісти", а решту прощу доручити Зарядови Укр. Роб. Дому, \$20.00 як мою пайку, а \$1.00 як річну членську вкладку.

Прошу, отже, вичеркнути мене з проміж "товаришів довжників" Укр. Роб. Дому

Остається, з надією на кращу будучність.

С. Явобак.

Монреал, Кве.

На руки т. Василя Терзешого зложили:

В. Терзеший \$5.00

І. Комедка \$1.00

І. Корнелюк \$1.00

М. Живин \$1.00

М. Кауфман \$1.00

Н. Шук \$1.00

А. Ошн \$2.25

Разом \$16.25

Вінніпег, Ман.

Ф. Учай (пайка) \$20.00

В. Ворошило (пайка) \$20.00

Ів. Дворновський (вст. і річ. вкл.) \$25.00

М. Лютій (пайка) \$20.00

П. Лячук (пайка) \$20.00

М. Шатальський (пайка) \$20.00

П. Саврій (пайка) \$20.00

І. Петрушка (часті пайки) \$5.00

П. Палаюк (часті пайки) \$5.00

М. Думка \$5.00

В. Рудюк \$5.00

Ів. Вашишин (часті пайки) \$5.00

Разом \$170.00

ДОГВ

УКР. РОБ. ДОМУ

без проценту за 1920 р.

— внісив —

до 19 червня \$32,191.57

Від 19 червня до 19 серпня валинуло жертв на сплату \$ 833.64

Остається догву \$31,357.93

Слідить, о скільки Ви його зменшите на садиному чий раз?

З Монреалу, Кве.

В ч. 45. "Укр. Роб. Вісти" тов. Кричун зажадал справозданні з оборонного фонду, котрий збирав ся еще в 1918 році для оборони тов. Гіндака. Отже як се відомо всім, а особливо монреальським товаришам, що від незалежних від нас причин, тоді не можна було дати справозданні. Справа тов. Гіндака тягнула ся цілих три місяці і то не лише з тим самим, але з цілим його виданством "Новий Світ", котрого тоже боронило ся. Після закінчення справи т. Гіндака, я також зібрав інтерв'юваній, разом з тов. С. Татариним і разом з нами збрали деякі книжки а в тім і спис жертводавців, як також решти на всі видати в зв'язі з сею справою, про котрі тепер годі пригадати, щоби дати докладне справозданне. Однак я не думаю, що товариші жертводавці не візьмуть сего під розвагу і поставлять нам се в виню.

Все, що я можу дати з сего справозданні, то лише загальний прихід і розхід, котрі були записані в мойй нотатці, а котра яось зберегла ся від руху тих, котрі нас інтерв'ювали.

Справозданне представляється ся так:

Пріхід:

З пайків та ріжних збірок було \$83.50

Позичка в С. О. К. \$100.00

Разом \$183.50

Розхід:

За переваж машини, тайну, алкотат та ріжні видати, разом \$176.45

Пріхід \$183.50

Розхід \$176.45

Зістало ся \$7.05

Сі останні \$7.05 тов. С. Татарин заплатив за експрес, як переслав книжки з виданством "Новий Світ" до С. О. К. (книжки сі внісано до С. О. К. як зворот догву з позичених \$100.).

Тож в касі нічого не зістало ся, за Комітет Т. Бойчук.

З Глукрест, АЛТА.

Дорога Редакціє! Прошу помістити на сторінках "Укр. Роб. Вісти" імена жертводавців на поміч Іванови Шущанському, котрий в Келгарі при роботі стравив ногу.

Жертвували садиному ч. особи:

Дж. Гелас \$4.00.

По \$2.00: Н. Тодорук, Н. Продаюк, по \$1.00: М. Самотюк, Т. Мозюк, Ю. Никифору, М. Мішко, Ф. Палагюк, Н. Кригори, В. Гаврилюк, Н. Кисиліня, П. Мойсій, Ю. Українець, В. Кульчицький, Н. Грошець, Г. Гіндан, П. Госоу, В. Ситник, Т. Юзашський, М. Загарчук, Т. Коган, А. Никитюк, Д. Залішук, Жоєф, Т. Білік; Т. Роуль \$1.50; по \$1.00: А. Вакалюк, І. Кравчук, Т. Хайтон; по \$0.50: Ф. Гаманюк; по \$0.25: М. Ральник, В. Удас, Ф. Коларюк, М. Козак, І. Рошка, Т. Малаков, М. Жорак, Т. Виничук, П. Лодда, І. Юриск, М. Кулак, Н. Вуртик, Н. Дашкевич, І. Куницький, Павло, Дж. Лім, П. Порайюк, Майк, М. Брошчак, Філіп, Ю. Лішук, Кушнір, І. Супрович, П. Кузін, Н. Григорішук, Дімеа, Г. Журавський, Н. Колісник, К. Сабла, І. Кішняк, І. Шасталь, В. Олісний \$0.40; по \$0.25: Ф. Ляйтнер, Н. Михалюк, Ф. Горобець.

Разом \$50.05.

Дальші жертви т. І. Шущанському з Глукрест, АЛТА. Жертвувано по \$1.50: Ю. Іванск; по \$1.00: Ф. Полонюк, Т. Галота, С. С. О. М. С. М., М. Великій, М. Вакалюк, Н. Порошук, Н. Заруга, М. Вакалюк, В.

Гаврилюк, І. Туріза, Т. Бжурий, П. Рошко, І. Павлюк, М. Добюк, Д. Самотюк, Д. Галіза, Б. Мустика, І. Зарницький, Т. Савчук, Р. Стефанік, П. Виничук, М. Бізан, П. Штак, П. Стельмашович